

ført, idet jeg saa nærer det Haab — naar en saadan bestemt Anthydning foreligger, og dette Lovforslag, som det sandsynligvis vil, vender tilbage til os fra det andet Ting, og ganske rimeligt med Anmærkningen genoptagen — at da maatte det ærede Flertal i Udvalget ikke vil stille Forslag om, at den skal gaa ud. Idet jeg indskrænker mig til denne bestedne Hensigt, haaber jeg, at den ikke maa have lydt ganske forgæves.

M. P. Jensen: Efter at det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede Medlem, som nu talte, saa varmt og indtrængende, have anbefalet denne Sag og fremført de Grunde, som særlig kunne tale derfor, kan jeg fatte mig i Kort; jeg skal ikke trætte det høje Ting med Gentagelser, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til det, der er anført. Kun skal jeg med et Par Ord nævne, at Havnen, som i Forvejen har en Gæld af 56,000 Kr. og kun en aarlig Indtægt af mellem 6 og 7,000 Kr., umulig vil være i Stand til ved egne Midler at fuldføre det Vært, som den har paabegyndt, og som vi nu have hørt er saa særligt paatrængende og nødvendigt. Det er nødvendigt ikke alene for den temmelig talrige Fiskerbefolkning, som bor i Gudhjem, men ogsaa for alle Fiskerne paa Bornholms nordlige og østlige Side saa vel som for Kristiansøes Fiskere. Den Havn, som nu er paabegyndt, vil efter sagtyndiges, deriblandt Vandbygningsdirektørens, Erklæring have Udseende til at blive en virkelig god Nødhavn for disse Fiskere. Jeg skal derfor ligesom det ærede Medlem, der sidst talte, tillade mig paa det varmeste at anbefale denne Bevilling, idet jeg nærer det Haab, at selv om det ikke ved den forestaaende Afstemning lykkes at fastholde den, at Folketinget atter vil indsætte den, og at det saa ved Finanslovens senere Vandring maa lykkes at naa dertil.

Stilling: Jeg skal ogsaa fatte mig i Kort. I Modsetning til det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), der ikke vilde opfordre Tinget til at gaa imod Udvalgets Flertal, vil jeg paafalde Tingets Velvilje til at gaa imod dets Udvalgs Flertals Indstilling ved Vædringsforslaget under Nr. 89. Det drejer sig rigtignok kun om de 200 Kr., som før bleve omtalte af det ærede Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen); men som Forholdene have udviklet sig i den paagældende Egn, er der stor Trang til et saadant Billethalgssted. Det vil komme til at gavne Egnen og de omliggende Købstæder i høj Grad, og da Beløbet er saa ringe, og Beboerne ere villige til at bringe Dje haade

af Jord og Penge, haaber jeg, at den ærede Minister for de offentlige Arbejder nok vil stille sig velvillig dertil, naar Tinget gør Revolution mod Flertallet og stemmer for de 200 Kr. Jeg vil meget anbefale det høje Ting at stille sig velvilligt dertil. Det er en meget besteden Fordring, og Bevillingen vil blive hjulst med Glæde af den store Befolkning i den paagældende Egn.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Inger Slev): Der er et Par Vædringsforslag, om hvilke jeg maa gøre nogle Bemærkninger. Ganske særligt maa jeg nødvendigt omtale Bevillingen til Odense Posthus; den staar jo haade paa § 6 og paa § 27, haade under Postvæsenet og Telegrafvæsenet. Jeg skal i Kort tillade mig at minde om Sagens Historie. Allerede i 80erne ønskede Odense Kommune i høj Grad at saa sit Posthus beliggende mere centralt i Byen; det ligger jo nu ude ved Jærnbane stationen i Odense Landsogn. Senere, i 1890, da der blev Tale om at ombygge Latin skolen, som Ønsket frem igen med stor Kraft haade fra Handelsforeningen og fra Kommunen. Naar jeg siger, at det kom frem med stor Kraft, er det, fordi Kommunen den Gang tilbød, under Forudsætning af, at man vilde gøre Latin skolen til Postgaard, at anlægge en Gade gennem Slots havens Køkkenhave og at forsyne det vedkommende Terrain med Kloak- og Vandledning. Mæret efter kom Kultusministeren og ønskede at anbringe en Latin skole og en anden offentlig Bygning, nemlig Provinsarkivet, i denne Køkkenhave ved Vejen. Altsaa maatte Vejen anlægges og Kloakeringen anbringes. Jeg var ikke meget tilbøjelig til som Ingeniørminister at gaa ind paa disse Tilbud, men endelig gif jeg ind derpaa, og der blev forlangt Bevilling af Rigsdagen til Latin skolen og Arkivet, som skulde ligge i Køkkenhaven og ved den Vej, som Odense Kommune havde lovet at anlægge. Begge Ting vare enige om at give denne Bevilling. Sagen blev ganske sikkert forhandlet med Kultusministeren, og jeg forhandlede tillige med Finansudvalget i Folketinget og gjorde det bekendt med Tilbudet om Bej anlægget, der kun var givet paa Betingelse af at Latin skolen blev benyttet til Posthus. Jeg forhandlede ganske vist ikke om Sagen med Folketinget eller Landstinget, det var min Kollegas Sag; men Forhandling fandt Sted, da Indstillingen skulde ske. Og vel ved jeg, at man tog en Reservation, som et Medlem, der den Gang var Medlem af Finansudvalget, nu forleden betragtede som formel — jeg kan tilføje, at Finansudvalget er